

Index Rerum,

- habere, interposita ab ordinario instituente alterum præsentatum, quem minorem partem vocum habere contendit appellans, an ut legitima suspendat, p. 403. n. 139.
- Appellationem interpositam per præsentatum (ut affertur) à majori parte ad Parochialem regulariter non suspendere executionem institutionis, ut verius defendit author, ib. n. 143.
- Si ex sententia facta patronorum & vocum computatione clarè patet, mandari, instituendum præsentatum à minori patet; Appellatio erit licita quoad utrumque, etiam in Parochialibus, p. 404. n. 154.
- Appellationi interjectæ per superfluum colligantem à provisione, seu concursu facto per ordinarium cedente vel decedente colligantem in possessione vel abique ea, si non deferatur, an vis fiat, p. 405. n. 159.
- Appellari non potest nominatus seu præsentatus ad beneficium simplex, quò minus examen subire teneatur, p. 406. n. 185.
- Appellationis dies a principio sunt utiles, quoad progressum continui, p. 408. n. 220.
- Appellationi minus solemniter, aut alias nulliter propositæ etiam ab actu & sententia, aliàs sui natura appellabili, deferendum non est, nec impedit executionem illius, ib. n. 216.
- Appellatio ex quibus causis nulliter proposita dicitur, ut ejus delationi locus non sit, seriatur, obiter tamen recensetur, ib. n. 217.
- Appellationi propositæ aut proponendæ renuntiata per partem tacitè vel expressè non est deferendum, ib. n. 218. & quæ tacita sit renuntiatio, ib.
- Appellari an & quando possit post decem dies, & de aliis substantialibus appellationis, remissivè, p. 409. n. 228.
- Appellatio à sententia & actu nullo admittitur, & suos operator effectus, ib. n. 232.
- Appellandi necessitatem à sententia nulla tollit jus, non facultatem, ib. n. 232.
- Appellationi à sententia notoriè nulla ex aliquo defectu lata etiam aliàs privilegiata & inappellabili nisi deferat iudex vim faciat, ib. n. 234.
- Appellationi informiter aut nulliter propositæ à sententia sui natura appellabili deferendum non est, ib. n. 235.
- Appellationi à collatione beneficii spreto jure regio patronatus à præsentato per Catholicam Majestatem emissæ si non deferatur, an vis fiat, p. 417. n. 1.
- Appellationi emissæ à processu gesto contra clausulam (sublata) est deferendum, etiam super iis, quæ aliàs inappellabilia sunt, p. 421. n. 80.
- Appellationi à provisione beneficii simplicis facta in contradictorio judicio deferatur, p. 428. n. 186.
- Secus quando extrajudicialiter, ib.
- Appellari non licet ab ordinario, recusante instituere præsentatum, iusta tamen de causa moto, pag. 430. n. 214.
- Præsentata à Catholica Majestate appellationis via quare inutilis & improbabilis videatur, ibidem numero 218.
- Defenditur tamen & probabilis monstratur, p. 431. numero 219.
- Appellationi emissæ à provisione Parochialis vacantis sive judicialiter, sive extrajudicialiter, à quovis fiat, deferendum non est, p. 438. n. 2.
- Appellari si non poterat à jurisdictione ordinaria, pariter nec poterat appellare ab eadem prorogata, p. 439. n. 17.
- Appellationis sublata privilegium si conceditur causæ, est reale, & totum universaliter comprehenditur, ib. n. 22.
- Appellationi à provisione Parochialis jure devoluto sive judicialiter, sive extrajudicialiter non deferens superior, vim nullam facere, decernitur, p. 440. n. 30.
- Appellationi à provisione beneficii simplicis facta jure devoluto non deferens an vim faciat, ibidem numero 31.
- Appellationi à provisione beneficii simplicis facta per ordinarium extrajudicialiter non deferatur, secus si judicialiter, quia tunc utrumque habet effectum, ib. n. 32.
- Et secundum hanc distinctionem pluries determinavit Rota Romana, prout refertur, ib.
- Appellari licet non possit à provisione beneficii simplicis facta judicialiter, tamen fallit quando provisio fit jure devoluto, & de ratione, p. 441. n. 47.
- Appellationi deferatur à sententia nulla, etiam aliàs privilegiata, ib. n. 54.
- Autentata an sit provisio jure devoluto facta appellatione pendente, ib. n. 55.
- Appellatio ab una causa non suspendit aliam diversam, ib. n. 56.
- Appellatio ab uno articulo non suspendit jurisdictionem in tota causa, nec afficit tertium, p. 443. n. 57.
- Provisio facta jure devoluto, eo quod præsentatus sit indignus, si non appareat de indignitate, erant tentata gesta appellatione pendente, ib. n. 58.
- Appellatio non admittitur à sententia lata super judicio mere possessorio adipiscendæ, retinendæ, aut recuperandæ jure civili, p. 447. n. 37.
- Appellatio non admittitur à possessorio summario, p. 448. n. 29.
- Appellari non potest ab omni judicio possessorio tam adipiscendæ, & retinendæ, quam recuperandæ possessionis, ib. n. 30.
- A sententia in interdico quorum bonorum appellatio non admittitur, ib. n. 36. & n. 38.
- Appellatio non datur remedio l. 3. C. de pignoribus, ib. num. 40.
- Appellatio est prohibita in singulis speciebus adipiscendæ possessionis, p. 449. n. 42.
- Uti possideris remedium retinendæ non recipit appellationem, ib. n. 54.
- Appellatio à possess. mere licet non admittatur, intelligitur quoad suspensivum dumtaxat, non verò quoad devolutivum, p. 450. n. 62.
- Appellatio si foret prohibita in possessorio quoad utrumque effectum, vera foret opinio dicentium, à qualibet ejus interlocutoria esse permittam quoad utrumque, ib. p. 65.
- Appellatio quando est prohibita à diffinitiva quoad suspensivum dumtaxat, prohibita intelligitur etiam à qualibet interlocutoria incidenti, ibidem numero 66.
- Appellatio admittitur jure Canonico à sententia lata super mere possessorio, p. 451. n. 67.
- Appellatio non admittitur suspensiva etiam de jure canonico in possessoriis summarissimis, prout in l. fin. C. de edicto D. A. d. ib. n. 77.
- Probabilis quando fuisse dubitatio, quis duorum sit hæres, necesse est, ingredi judicium petitorium & appellatio admittitur, p. 452. n. 92.
- Appellatio an admittatur in jurisdictionibus, & aliis quibus possessio justificatur cum titulo, ib. num. 88. remissivè.
- Appellatio quando admittitur in possessoriis, vide remissivè, p. 453. ib.
- A mandato de evacuando damnum, seu ut dicunt detractando, an liceat appellari, p. 454. n. 121.
- Appellationem esse licitam à iudice adito per viam reductionis, ut bono viro, ut magis communis & æquior opinio resolvitur, p. 456. n. 7.
- Quæ procedit sive ipse iudex moderetur, sive confirmet, vel infirmet arbitratum, ib.

Et

& Verborum.

- Et hæc opinio maxime procedit si sententia feratur ad favorem ejus, qui petit reductionem, pagina 456. num. 8.
- Ab actu quem quis approbavit, non potest appellari, p. 457. n. 12.
- Appellari quando possit ab Arbitri sententia, qui pro materia videndi, p. 457. n. 23.
- Arbitri sententia etiam pacto nudo facto compromisso jure canonico recipit appellationem, & de ratione, p. 457. & n. 24.
- Appellatio non admittitur ab avocatione jurisdictionis facta per delegatum superiorem, p. 460. n. 53.
- Quod procedit sive avocatio fit sine causa, aut cum ea, aut cum levi, quia non licet appellare, pag. 460. n. 54.
- Appellari non potest à iudice suum officium non interponente, quando pars interponendum non petit, ib. n. 59.
- Appellationi ab actu negativo si iudex deferre non teneretur, licet possit ad ulteriora procedere, cum teneat jurisdictionem, p. 462. n. 78.
- Appellari ubi non licet, iudex potest ad ulteriora procedere appellatione non obstante, ibidem n. 79.
- Appellationi emissæ in criminalibus, sicut & in civilibus regulariter ut licitæ deferendum esse, quotidie decernunt Senatus Regii, p. 464. n. 1.
- Nec interim exequenda est sententia, ib. n. 2.
- Appellationi in criminalibus nec tacitè, nec expressè renunciari potest, ib. n. 8.
- Appellatio de jure civili & canonico ut sit prohibita, confessum & convictum simul adesse, qui teneant, p. 465. n. 18. ubi de communi.
- Appellatio ut denegetur reo tam de jure canonico, quam civili, ut sufficiat spontanea confessio qui teneant, & magis communem dicant, ibid. numero 19.
- Appellationi emissæ per condemnatum de crimine simoniae deferendum non est, ib. n. 24.
- Appellatio non denegatur à sententia collationis beneficii, vacantis propter simoniam lata à mixto executori, ib. n. 25.
- Appellationi à carceratione vel ejus relatione, & de ejus effectu, p. 466. n. 42. remissivè.
- A suspensione vel privatione officii & lata in syndicatu an sit licita Appellatio, ib. n. 43. remissivè.
- A tortura vel torturæ comminatione appellare quando liceat, ib. n. 44. remissivè.
- A iudice denegante defensionem reo, prout aliis, Appellatio licita est, ib. n. 45.
- Appellationi à sententia lata super causa notoria regulariter non est deferendum, p. 467. n. 54.
- Appellatio ubi regulariter sit prohibita, tamen ex aliqua ratione speciali in eodem casu sit permilla, debet specialiter exprimi in appellatione, ut ipsa admittatur, ib. & n. 468. n. 61.
- In notoriis quando sit licita appellatio, remissivè, ib. n. 62. & seqq.
- Ab excessu poenæ in notoriis datur Appellatio, ibid.
- In omnibus criminalibus & notoriis, quibus non est licita appellatio, tamen superfedetur in sententiæ executione, quando iudex superior dubius cognoscens per inspectionem actorum inhibuisset inferiori, ib. n. 68.
- In criminalibus regulariter ubi est prohibita appellatio, intelligitur quoad utrumque, quia in eis executio est irretactabilis, ib. n. 70.
- Appellatio quoties est prohibita à diffinitiva quoad utrumque effectum, permittitur à qualibet ejus interlocutoria, etiam aliàs non qualificata, ibidem n. 71.
- Appellationi emissæ per clericum traditur curiæ, seculari quando sit vel non deferendum, remissivè, ib. n. 72.
- Appellans à sententia quatenus contra se facit in cæteris articulis separatis, à quibus altera pars non appellavit, sententiæ transit in rem judicatam, p. 469. n. 1.
- A sententia continente diversa capitula separata una pars potest appellare limitatè, quatenus contra, & quoad cætera transit in rem judicatam; ibidem num. 2.
- Alias contra partem non Appellantem sententia transit in rem judicatam, ib. & n. 470. n. 3. & 4.
- A sententia utramque partem gravante utraque pars tenetur appellare ab eo capitulo sibi gravante, quatenus contra, & ib. n. 5.
- Utraque Appellatio limitata ab ea parte sententiæ, quatenus contra, & suos de per se operatur effectus, ib. n. 6.
- Appellatio emissæ ab uno capitulo, & per unam partem quatenus contra, non devolvit cætera capitula separata, sed transeunt contra non appellantem in rem judicatam, ib. n. 7. & 8.
- Appellatio limitata quatenus contra, non suspendit jurisdictionem in capitulis separatis à quibus neutra pars appellat, quominus executioni mittatur, ib. n. 9. & 10.
- Appellatio quando deficit, senatus regius illo semper utitur decreti genere, que no viene por la orden y se le remite, &c. ib. n. 15. & 16.
- Appellatio quando deficit, senatus regius non potest decernere, vim fieri, & reponi, ib. n. 17.
- Appellatione limitata in capitulis separatis quatenus contra, non potest altera pars se juvare, ib. n. 19.
- Appellatio limitata limitatum producit effectum, ib. num. 20.
- Appellatus non potest adhærere nec uti appellatione limitata adversarii quatenus contra, ib. n. 21.
- Appellatione pendente limitata quatenus contra à capitulo separato non suspendit executionem in alio capitulo separato non appellato, quia appellatio est in una causa, executio verò in alia, ibid. & 471. n. 22.
- Pars quæ omisit appellare à capitibus separatis, de quorum executione tractat iudex, non poterit post decem dies ab eorum executionem appellare, ib. n. 25.
- Et si hæc causa ad senatum per viam violentiæ protrahat executatus, decretum vim non fieri, reportabit ib. n. 26.
- Appellatio interposita per utramque partem ab eadem sententia quatenus contra, si sumus in alimentis, & similibus privilegiatis, capitula separata pro actore mittentur executioni non obstante appellatione rei, ib. n. 29.
- Appellatio à causa conventionis non devolvit causam reconventionis, sed coram iudice à quo hæc erit tractanda, ib. & 472. n. 36.
- Appellatio interposita à sententia delegati suspendit jurisdictionem in alia causa, secus in sententia ordinarii, ib. n. 37.
- Appellatio quatenus contra, & limitata devolvit omnes alios articulos connexos, ib. n. 40.
- Appellatione limitata à quibusdam articulis quatenus contra, pendente, iudex à quo non potest alia capitula connexa tamen exequi, etiam si non appellatur ab aliis, ib. n. 41.
- Appellatio quatenus contra, tunc devolvit totam causam in connexis, quando sententia in uno capitulo parit exceptionem rei judicatæ in alio, ibidem num. 43.
- Appellationi limitatæ quatenus contra, erit omnino deferendum

Index Rerum,

deferendum in ceteris capitulis connexis, licet non appellatis, alias vim fieri declarabitur, p. 472. n. 44. Quae doctrina procedit etiam in via executiva, ib.

Appellatio limitata quatenus contra, in articulis connexis potest adversarij se juvare, & ejus virtute Regem adire, ne in connexis non appellatis judex exequatur, ib. n. 45.

Appellationis, si & quatenus contra, effectus, remissive, ib. & 473. n. 48.

Appellare utraque parte ab eadem sententia quatenus contra quis judex de causa possit cognoscere, & an pro singulis Appellationibus queant impetrari, remissive, ib. n. 49.

Appellans quatenus contra altera parte non appellante, an & quando possit suae Appellationi renuntiare, sive in articulis connexis, sive separatis, sive intra terminum, sive extra illum, remissive, ib. n. 50.

Appellatio ab interlocutoria an & quando devolvat totam causam tam in articulis connexis, quam separatis, remissive, ib. n. 51.

Appellari tertio non potest in quacunque causa, p. 474. n. 1.

Appellatio si aliquo casu sit permixta ubi tertio provocare non potest, non impedit trium conformium executionem, nec causam attentatam, p. 476. n. 32.

Appellationis prohibitio & permissio concurrens circa eisdem sententia diversa & separata, unaquaque qualitas operatur in suo subiecto, ib. n. 34.

Unaqueque pars licet tertio appellare non possit ab eodem articulo, tamen adversarij appellati recte potest adherere, p. 476. n. 65.

Quilibet Appellatio est communis utrique parti, etiam non appellanti, ib. & 479. n. 66.

Nisi Appellatio fuerit limitata quatenus contra, &c. ib. n. 67.

De jure regio vix possunt dari quatuor Appellationes à quolibet articulo & quare, n. 68. & quid in foro Ecclesiastico, ib.

Appellatio non est licita ab interlocutoria merè, p. 480. n. 4.

Appellatio licita est ab interlocutoria habente vim diffinitivam, ib. n. 5.

Appellans, cujus appellatio à iudice rejicitur, an teneatur iterum appellare, ib. n. 7.

Interlocutoria super non admissione Appellationis praedjudicat appellanti, & ideo appellare debet, ib. n. 8.

Appellationem ab interlocutoria si judex rejiciat, si iterum à refectione non appelletur, an maneat deferta appellatio, ib. n. 9.

A iudice rejiciente Appellationem tanquam frivolum si pars non appellet, videtur refectioni consentire, ib. n. 10.

A refectione Appellationis appellatio non est licita in his casibus quibus jus appellare prohibet, ib. & 481. n. 11.

Appellationi à refectione appellationis an sit deferendum, pendet à natura causae principalis, à qua interponitur an illam admittat, vel non, ib. n. 12.

Appellatio ubi à jure est prohibita, si admitteretur à iudice illam rejiciente, de nihilo serviet prohibitio, ib. p. 18. & 21.

Quod una via prohibetur alicui, ad id alia non debet admitti, ib. n. 19.

Appellatio cum prohibetur, censetur prohibitum omne per quod pervenitur, ad illam, ib. n. 20. & 21.

Appellatio emissa à refectione appellationis ubi de jure non admittitur, contraria dicitur juri, & ei resistit, ib. n. 22.

Appellatio à refectione appellationis, ubi de jure est prohibita, dicitur frivola, quia nullum potest juris effectum sortiri, nec unquam prodelle, ib. n. 24.

A iudice ut juris executore procedente non licet appellare, ib. n. 25.

Appellatio tertia in eodem articulo cum non valeat, non devolvit causam, ib. n. 30.

Text. in c. sua nobis, de appellat. interpretatur, ut appellatio non sit admittenda à refectione tertiae appellationis in aliquo articulo, ib. n. 32.

Appellatio admittitur à refectione appellationis emissa in casu, quo judex illam admittit, ib. & 472. n. 33.

Appellatio non admittitur à refectione appellationis emissa, ubi alias jure est prohibita, ib. n. 35.

Appellatio à refectione appellationis emissa ab interlocutoria ubi jure est prohibita, non deferatur, ib. n. 36.

Appellationem, ut iuste judex rejiciat, causa debet esse aperta, ib. n. 37. & 39.

A refectione Appellationis per superiorem facta cum causa cognitione aut sine illa, an & quando fit appellatiōi deferendum, ib. n. 38.

Appellatio à refectione appellationis cujus prohibitionis causa est aperta, deferendum non est, ibid. n. 39.

Capiculus & alii asserentes indistinctè Appellationem esse, licitam à refectione appellationis, declarantur juxta nostram distinctionem, ib. n. 40.

Appellatio à refectione appellationis legitime admittenda à diffinitiva eo ipso censetur justificata, ib. n. 43.

Secus in casibus à jure prohibitis, ib. n. 44.

Vim non fieri, declarabit senatus Appellationi non deferentem à refectione appellationis non legitime sed jure prohibita, ib. n. 45.

Appellatio si rejiciatur per judicem dicentem, eo quod causa sit inappellabilis, cum revera appellabilis sit, judex nihil debet innovare, ib. & 483. n. 47.

Appellatio si jure teneat, licet non deferatur, ejus vigore judex inhibetur juris potentia, & ministerio, ib. n. 48.

Appellatio à refectione appellationis quandiu sit necessaria, ib. n. 51.

Intimari debet Appellanti, an judex deferat appellationi, ib. n. 56.

Declaratio iudicis à quo an sit deferendum necne, nihil detrahit virtuti Appellationis, nec potentiae superioris, quominus iterum illam queat revocare, ib. n. 57.

Appellatio quando rejicitur causae cognitione & parte opponente, requiritur appellatio alia, ib. n. 58. vel proposita adhesiva, ib.

Secus quando sine illa refectione fit, ib. n. 59.

Refectio Appellationis eo quod sit frivola, vel alia causa expressa, requirit novam appellationem, ib. n. 60.

Appellatio ac delatione appellationis interposita à sententia & iudici privilegiato, an sit deferendum, p. 486. n. 9.

Deferre Appellationi & terminum praefigere ad prosequendum non est idem, p. 487. n. 20.

Causa mercedis non recipit Appellationem suspensivam, ib. n. 25.

Pars cujus interest Appellationi non deferenda ne deferatur, si non contradicat, aut appellet à delatione, ipsam judex proprio motu non potest revocare, ib. 488. n. 26.

Non contradicente Appellato cui delatio officit appellationis frivola, potest judex à quo super iustitia causae valide procedere, ib. n. 27.

Delatio Appellationis non deferendo operatur suos effectus non contradicente appellato, cui delatio nocet, ib. n. 28.

Delationem iniustam potest judex revocare, & sententiam privilegiatam exequi, secuta contradictione

partis

& Verborum.

partis appellatae, cui delatio officiebat, p. 488. n. 30.

Delatio appellationis deferenda nullum causet gravamen, p. 488. n. 31.

A delatione appellationis minime deferenda appellatio licita est, p. 488. n. 42.

Contradictio nulla major Appellatione, quia actui opponitur, p. 488. n. 33.

In Appellatione ab iniusta delatione appellationis debet inferri causa gravaminis, scilicet appellationem esse illo casu prohibitam, ib. n. 34.

Appellationis denegatio in causa est magnum privilegium, utilitas, & favor, & iudicium executionem merens longe uberius est aliis, ib. n. 35.

A iudice private beneficio juris communis Appellatio legitima iudicatur, ib. n. 36.

Appellatio eo ipso censetur iustificata, cujus gravamen apparet per solas allegationes juris, ut à sequestro, quod à jure regulariter est prohibitum, ib. n. 37.

A refectione Appellationis à jure prohibita interposita Appellatio non admittitur, p. 488. n. 38.

Secus si fit in casu permixto interposita, quia tunc à delatione non admittitur Appellatio, p. 448. ib.

Appellatione mediante ab interlocutoria quia iurisdicatio est finita, potest illam delegatus revocare, & reassumere, p. 489. n. 49.

Cognitio an sit Appellationis deferendum necne, vel appellatio sit nulla, vel an sit interposita, intra terminum, vel an sit deferta, ad quem iudicem spectet, remissive, p. 490. n. 67.

A sententia super defensione Appellationis interjecta appellatiōi an sit deferendum, ib. n. 68.

Appellans si nunquam iudicem ad quem adivit, iudex à quo potest de defensione cognoscere, p. 490. num. 491. num. 69.

Appellatione introducta coram iudice ad quem, de quo per appellatam docetur, non iudex à quo, sed ad quem de defensione pronuntiabit, p. 491. n. 70.

Appellans debet citari super articulo defensionis, cum possit de legitimo impedimento docere, atque executio impediatur, ib. n. 75.

Terminis transactis, appellanti assignatis ad docendum de diligentia circa Appellationem factis (& quae sint remissive) expediuntur executoriales, ibidem numero 78.

Appellationi ab expeditione executorialium virtute rei iudicatae an sit deferendum, p. 495. n. 9.

A praeccepto de exequendo tam sententiam quam instrumenta quarentigata, esse licitam appellationem, qui affirmant, p. 495. n. 10.

Ab expeditione executorialium & praeccepto de exequendo tam rem iudicatum, quam instrumenta, &c. non esse licitam Appellationem, ut verior opinio resolvitur, p. 495. 496. n. 11.

Ab executorialium expeditione, & praeccepto de exequendo vigore rei iudicatae Appellationi non esse deferendum, omnium serè concors est sententia, p. 496. num. 14.

Ab expeditione executorialium vigore trium conformium non esse licitam Appellationem, citra dubium est, p. 496. n. 15.

Ab executione Appellationis emissa iudex non deferens, vim non faciet, ib. n. 16.

Appellans ab executione rei iudicatae praesupponit antecedens validum, & negat consequens, scilicet, executionem, & ideo nihil agit, p. 497. n. 27.

Appellationi emissa ab executione executorialium praescriptarum, nisi deferatur executor vim faciet, p. 404. num. 5.

A quilibet causa mundi licet alias negetur Appellatio, tamen admittitur ab excessu, p. 513. n. 16.

A visitatione licet non appelletur, tamen à visitatione excedente admittenda est, p. 313. n. 17.

Salgado de Protell. Reg.

A correctione fraterna licet negetur Appellatio, tamen admittitur corrigente modum excedentis, ib. n. 18.

Ab executore neutro appellatur, nisi modum excedat, ib. n. 19. & 20.

Appellatio cum est denegata à re iudicata & iudice, debet denegari ab ejus executore, p. 514. n. 25.

Idem est appellare ab aliquo facto iudicis, quod à iudice aliquid faciente, ib. n. 32.

Appellatio scilicet, querela, & nullitas, p. 517. n. 84.

Appellationis & querelae remedium ab excessu executoris uti simul non potest, ad effectum recurrendi ad regem per viam violentiae, & quare, p. 518. n. 96.

Deficiente Appellatione (quae coram ipso executore necessario est proponenda) non potest haberi recursum per viam violentiae, ib. n. 97.

Appellatio & querela ubi simul competunt, qui appellationis via vitur, debet intra decem dies interponere, secus in querela, quia & post illos potest proponi, ib. n. 99.

Appellatio ubi regulariter est prohibita, permixta tamen ex specialis ratione in aliquo casu, ratio debet exprimi, ut illi deferatur, & quare, pag. 521. n. 145. & 156.

Appellatio non cadit super excessu non expresso, ib. l. num. 157.

Appellatio ab uno articulo non suspendit totam causam non connexam, p. 522. n. 158.

Ab excessiva expensarum & fructuum taxatione Appellatio an totam causam suspendat, ib. n. 162.

Appellatio ab executore Apostolico excedente an legitima sit, detegit Senatus Regius ad quem recurritur per viam violentiae per inspectionem processus originalis, p. 523. n. 187.

A simplici executoris gravamine pendente executione appellans non auditur, sed in finem peractae executionis reservatur gravaminis cognitio, p. 524. n. 195.

Appellatio prima ab excessu executoris suspendit secum, appellatio autem ab ejus revocatione suspensivo effectu caret, & de ratione differentiae, p. 525. numero 218.

Appellationis privilegiatae ratio quoadcomque claudicat, ut à prima sententia non suspendat, à revocatoria autem sic, & è converso, ib. n. 121.

De essentia Appellationis, est, illam proponere de minori ad maiorem, p. 529. n. 224.

Appellationi à superiore mandante cognoscente de excessu executoris sui non esse deferendum, p. 228. num. 8.

Appellationi emissa à citato per merum executorem executorialium quem non tenetur expectare, non erit deferendum, p. 535. n. 20.

Appellationi à declaratoria sententia pro rei iudicatae executione, executor non deferens an vim faciat, p. 538. n. 57.

Appellare omittens ab appellabili, non poterit postea appellare à citatione ad videndum se declarari, ibid. num. 69.

Appellatio suspendit à declaratoria super executione iudicatae si executor modum in ea ferenda excedat, ib. n. 76.

Appellationi ab executore mixto aut mero rejiciente legitimum exceptionem defectu suae potestatis aut mandantis, non deferente, vim fieri declaravit Senatus, p. 544. n. 40.

Ab executione Appellatio ut operetur effectum suspensivum exceptionis, probatio debet in continenti conferri, p. 554. n. 54.

Appellatio à refectione exceptionis ante eius justificationem non devolvit, nec ex sola refectione justificatur in quibuslibet iudiciis, & de ratione, ib. n. 55.

Appellatio à refectione exceptionis simul oblata probatione in continenti statim dicitur justificata, ib. n. 56.

M m m

Appel-

Index Rerum,

Appellatio à tertio non possidente & oppositore deferre tenetur executor, quominus ad ulteriora procedat, p. 572. n. 73
Appellatio à legitimo oppositore executionis non admittitur per executorem, ut licet deferre mandavit Senatus, p. 579. n. 153
A praepositione ordinis judicialis est licita appellatio, ubi alias regulariter est prohibita, ibidem numero 165
Appellatio à taxatione & liquidatione quæ non comprehenditur sub condemnatione generali, casus attentatum & nullitatem executionis, p. 618. n. 34
Ab excessiva fructuum, damnorum, &c. liquidatione & taxatione facta per executorem admittitur Appellatio suspensiva, ib. n. 35
Appellatio licita est ab actu nullo, p. 646. n. 11
Appellatio à sententia nullitatis alterius sententiæ, non devolvit cognitionem super ejus injustitia, p. 667. num. 212
Approbatio.
Approbatione denegata ejus articuli qui probatus non prodest appellacioni emissa tanquam frivolæ non erit deferendum, p. 377. n. 65
Arbitr.
Arbitri juris pronuntiantes causam recusationis non esse legitimam si revocant postea talem pronuntiationem, à tali revocatione non licet appellare, secus è converso, si declarantes legitimam recusationem, declarationem revocant, à tali appellatur, p. 154. n. 217. & 218
Arbitri juris possunt revocare suam interlocutoriam, ibid.
Arbitr & arbitrator datus an possit judicialiter, & extrajudicialiter simul procedere, & variare, p. 281. num. 100
Ut Arbitr, & arbitrator simul electus, si semel partes judicii assumat, non potest redire ad viam extrajudicialem arbitratoris, ibid. n. 102
Arbitr judicialiter, arbitrator extrajudicialiter debet procedere, n. 107
Arbitr, & arbitrator simul electus ex modo procedendi detegitur, quia uti velit potestate, p. 282. n. 108
Arbitr effectus, ut possit judicialiter, & extrajudicialiter procedere simul, utraque non utitur potestate, p. 383. n. 129
Ab Arbitris juris electis licet super recusatione, aut competentia inter judices Ecclesiasticos appellare, an liceat, p. 458. n. 45
Arbitri juris habent jurisdictionem à lege, & coram illis coguntur partes litigare, sicut coram iudice, ibid. num. 36
Arbitri juris habent à lege jurisdictionem tertiam speciem æquiparantem delegatæ, ibid. n. 37
Ab arbitris juris licet appellare, quemadmodum & ab aliis iudicibus, ibid.
A iudice habente Arbitrium à lege, homine, seu flatuto, appellare licere, qui teneant, ib. n. 28
A iudice cujus Arbitrio aliquid committitur sive in civilibus, sive in criminalibus, qui teneant, ibid. numero 29
In Arbitriis super re magna quemadmodum enormiter læsus iudicatur, ibid. n. 32
Arbitr per pronuntiationem in una causa, seu articulo, non perdit jurisdictionem in alia causa seu articulo, p. 470. n. 12
Archiepiscopus.
Archiepiscopus in diocesi Episcopi debet hanc onerare, p. 243. n. 58
Argumentum.
Argumentum de contractu ad distractum, constitutio, statutum, seu dispositio loquens de contractu, habet etiam locum in distractu, p. 254. n. 206

Legitimum est Argumentum de facto ad distractum, ibid. n. 210.
Quando militat eadem ratio in sententia interlocutoria, quæ in revocatione ejus legitime appellante ab utraque, ibid. n. 211
Argumentum de contractu ad distractum validum est cum identitas rationis concurrat in utroque, est res alias diversissima sint, ibid. n. 214
Argumentum valet ab eymologia vocabuli, p. 284. num. 131
Argumentum de præparatoris ad præparata valet, p. 239. n. 4
Argumentum non est bonum; in iudicio summario requiritur plus probationis, ergo iudicium efficitur plenarium, ut contra Sarmiento, p. 447. n. 26
Argumentum validum est, appellatio non suspendit, ergo iudex procedens non attentat, p. 462. n. 80
Arma.
Arma in antiquis non parvæ sunt autoritatis ad probandum jus patronatus, p. 434. n. 270
Articuli.
Articuli videntur natura causa principalis, quæ si est summaria, & illi etiam sunt summarii, & inappellabiles, p. 71. n. 260
Articulus, an appellacioni sit deferendum, vel non, non respicit ordinaria iudicii, p. 81. n. 9
Articulus est actus præparatorius ad probationem, sicque de ipso iudicandum est, ac de ipsa probatione, p. 147. n. 142.
Circa Articulos, & probationes impertinentes re etiam non cadit appellatio, ibid.
Articulorum copia danda est ei, contra quem testes producuntur, non tamen copia interrogatoriorum danda est producenti testes, p. 147. n. 143
Articulus incidens regulatur juxta naturam principalis causæ, p. 220. n. 104
Articuli impertinentes & non revelantes non sunt admittendi, p. 375. n. 68
Articuli impertinentes qui dicantur remissivè, ib. n. 69
Artifex.
Artifex insignis potest prohibere, ne alius suo signo utatur, p. 234. n. 273
Assassinium.
Assassinii crimen non recipit appellacionem, pag. 466. num. 36
Assertio.
Assertio Regis Hispaniæ standum est, cum probet in facto proprio, p. 8. n. 26
Assertio Principis maxime in antiquis probat, etiam in præjudicium tertii, ib. n. 27
Assertio Octaviani Pedem. dicentis in recurso suspendi iudicis jurisdictionem, nunquam fuisse ablatam, p. 120
Attentatum.
Attentata licet regulariter ad iudicem ad quem revocare pertineat: tamen potest etiam iudex à quo, attentata post appellacionem à seipso revocare, p. 94. numero 18
Attentatum à parte & attentatum à iudice à pari procedunt ad hoc, ut iudex attentans possit revocare, ibid.
Attentatis non purgans per successorem in beneficio per resignationem attentantis, non est procedendum in causa, p. 98. n. 85
Attentatum repofino, seu revocatio est actus favorabilis, & privilegiatus, p. 99. n. 102
Attentatum à iudice est qualitas, quæ lit inhaeret, ab eaque dependet, sine quo attentata non dantur, p. 100. n. 107
Attentata appellacione pendente plurima sunt alia extra sententiæ executionem, ut in exemplis, p. 116. numero 38

De

& Verborum.

De attentatis gestis interim dum disceptatur, an appellatio sit admittenda, vel non, idem iudicatur, ac de cæteris, p. 122. n. 27
Attentata durant etiam post appellacionis desertionem aut illius renuntiationem tacitam, vel expressam, ib. n. 29
Attentata regulariter non dantur sine lite, p. 123. n. 46
Attentatum revocatoria sententia an recipiat appellacionem, p. 229. n. 37
Attentatum revocatio respicit abbreviationem litis, ib. n. 40
Attentatum revocatoria sententia an appellatio suspensiva admittatur, p. 230. n. 56
Attentatum sententia est merè interlocutoria, p. 262. num. 1
Attentatum revocatio non recipit appellacionem suspensivam, p. 263. n. 2
Operis novi post denuntiationem qui ædificat, attentat & per Attentatum demolitur ædificium, ibid. n. 3
Attentati ob suspensionem non admittitur appellatio ab articulo connexo, ibid. n. 14
Attentata ante omnia revocatur, ibid. n. 17
Ab Attentatum revocatione appellatio est contra jus, ibid. n. 18
Attentatum & innovatio privant appellentem ab appellacione cui ex eo facto censetur renuntiare, p. 264. n. 20
Etiam si Attentatum postmodum purgetur, ipsa durat. renuntio appellacionis, ibidem.
Attentatum magis favorabile est, quàm spoliium, & interdicitum unde vi, ibid. n. 22
Attentatum remedium si cadat super possessione attentatum, sapit naturam veri possessorii, ibidem.
Attentati sententia revocatoria non recipit appellacionem, etiam respectu expensarum, quarum condemnatio fiat, ibid. n. 24
Attentatum revocatio plura continet privilegia, pluresque pœnæ inductæ sunt in odium attentatis, ib. n. 25
Attentatum revocatio celerem expeditionem desiderat, & litis abbreviationem, ibid. n. 26
Lancelotus Robertus trepidè resolvit quæstionem, an Attentatum revocatio admittat appellacionem, ib. n. 27
Attentata possessionis revocatio non recipit appellacionem, ibid. n. 28
Attentatum appellacione pendente revocatoria sententia non admittit appellacionem, ibid. n. 29
Attentati linc pendente revocatoria sententia non recipit appellacionem, quando à causa principali non licet appellare, ibid. n. 30
Attentatum revocatio generaliter appellacionem non admittit, ibid. n. 31
Ab Attentati revocatione denegatur appellatio in odium & pœnam attentantis, in favorem attentatum passi, p. 265. n. 32
Attentans hanc patitur pœnam, ut non audiatur appellans, ibid. n. 33
Attentatum revocatio non recipit appellacionem suspensivam sed devolutivam sic, ib. n. 34
Attentatum revocatum sententiam semper exequitur nuntius Hispaniæ, ib. n. 36
Attentatum revocatio magis favorabilis iudicatur, quàm causa pensionis, etiam cum clausula sine retardatione solutionis, &c. ib. n. 37
Attentati sententia revocatoria an sit interlocutoria, vel habeat vim diffinitivæ, ib. n. 38
Attentatum iudicium potest tres habere sententias conformes, prima executiva, p. 266. n. 39
Attentati à revocatoria sententia appellacioni si non deferat iudex Ecclesiasticus, vim non facit, ib. n. 40
Salgado de Protell. Reg.

Attentati sententia lata in favorem attentatum passi, non recipit appellacionem, secus si contra ipsum lata sit, ib. n. 41
Attentati simplicis revocationem nullo tempore præscribi posse, qui dixerunt, p. 520. n. 128
Attentati simplicis revocatio quanto tempore præscribitur, & quando perpetuè peti possit, ib. n. 129. remissivè.
Attentatum non adest, ergo non adest violentiæ recursus, non est bonum argumentum, pag. 461. num. 75
Attentatum non dicitur purgatum nisi sint omnia purgata, & usque ad unum minimum in pristinum reposita, p. 669. n. 356
Auctor.
Auctor non tractat materiam executionis, sed dumtaxat appellacionis ab ea, nempe quando adest excessus, p. 495. n. 1
Auctoris iure resolutio resolvitur jus tertii absque facto hominis, sed juris ministerio, p. 655. n. 27
Audientia.
Audientia cui à iure denegatur, denegari simul appellacionem, qui distinctè teneant, p. 226. n. 1
Audientiam denegans statutum creditorum si non agat intra tot tempus, an valeat, p. 227. n. 6
Audientia denegata quoad agendum dumtaxat recipit appellacionem, ib. n. 7
Audientia ubi denegatur in agendo & excipiendi simul, denegata censetur appellatio, ib. n. 8
Audientia denegata quoad agendum tantum, non censetur denegata appellatio juxta communem, quæ defenditur, ib. n. 12
Audientia denegata quoad agendum tantum, non censetur prohibita appellatio quoad alios articulos, ib. num. 14
Audientia denegatur excommunicato, ut actori & ut reo voluntario, p. 228. n. 17
Audientia si denegatur, tam in agendo, quàm defendendo & excipiendi, appellatio denegata intelligitur, secus quando in agendo tantum, ib. n. 20
Audientia ubi universaliter denegatur, censetur etiam denegata appellatio, ib. n. 21
Audientia ubi denegatur in agendo tantum non censetur denegata appellatio, p. 228. n. 35
Audientia quibus à iure denegatur quatuor casus recensentur remissivè, p. 235. n. 103
Audientia ubi alicui denegatur, censetur etiam denegata appellatio, p. 492. n. 68
Auditor.
Auditori Camera denegatur iudicium in prima instantia quando excedit metas, & formam rescripti, & rectæ executionis, p. 352. n. 25
Auditor Camera postquam sibi litteræ pensionis sint præsentatæ; procedit vel per viam monitorii usque ad mandatum executivum, vel per viam processus fulminando censuras, committendo publicationem omnibus & singulis, &c. ib. n. 31
Auditor Camera licet sit executor sententiarum, tamen executoriales à Rota incumant, non possunt reproduci coram Auditore ad declarationem, nisi ipse expediat monitorium, p. 500. n. 82
Aufigiens.
Aufigiens ad superiorem non dicitur carcerem, homagium, aut iuramentum frangere, quia talis fuga non est punibilis, p. 185. n. 195
Augmentum.
Augmentum regulatur secundum naturam principalis, cui augetur, p. 344. n. 25
Avocatio.
Avocacione Principis iudicium tollitur, pag. 123. num. 42

M m m 2

Aulho-

Index Rerum,

Authoritas.
 Authoritas iudicis inordinatè procedentis non excusat à fructibus, p. 575. n. 105

Auxilium.
 Potestas secularis tenetur negare Auxilium imploratum à iudice Ecclesiastico, pro executione sententiæ appellabilis, & à qua legitime appellatum est, p. 19. n. 93. & etiamsi appellatio non sit admittenda à superiore iudice Ecclesiastico, & de hoc constat seculari, dummodo de jure deberet admitti, ibid. n. 93

Auxilium negantes vi oppressis videntur quodammodo Christum Dominum nostrum persequi, p. 21. n. 196

Auxilium imploratum ab Ecclesiastico negante appellatur & adhibetur Senatus per viam violentiæ, p. 116. n. 34

Auxilio novo indigent, quæ de novo emergunt, p. 130. n. 44. & p. 156. n. 242. & nova res novum exigit remedium, ibid.

B.
Bellum.
 Belli subsidium non suspenditur per appellationem, p. 198. n. 94

Bellum continuum habet homo, ibid. n. 95

Beneficiatus.
 Beneficiati tenentur non solum ad fabricam, sed etiam ad alia ornamenta, sine quibus divinum officium celebrari nequit, sed etiam ad alia paramenta necessaria ad divinum cultum, p. 366. n. 6

Beneficiatus abiens monitus & contumax plectitur poena privationis beneficii ob non residentiam, cujus executionem debet præcedere declaratoria sententia diffinitiva cum causæ cognitione, aliter attentata, & nulla, p. 383. n. 73

Beneficium.
 Beneficium juris communis à iudice denegante licita est appellatio, p. 201. n. 122

Beneficii curati provisio non recipit appellationem, & procedit summarie, p. 308. n. 66

Beneficium Curatum magnum dicitur habere præeminentiam, p. 243. n. 62

In simplicibus Beneficiis provisione appellatio admittitur ab incidentibus, si proceditur judicialiter, non aliter, p. 293. n. 115

Beneficia si diu vacent, respublica læditur, p. 298. n. 276

Beneficii devolutio fit ad superiorem cum omni sui causa oneribus, & qualitate requisita in sui principio, p. 360. n. 38

Beneficii ob fructuum diminutionem an facienda sit suppressio, extinctio, aut unio per Episcopum cum Capituli consensu, p. 369. n. 49. remissive.

Beneficium incompatible obtinens ob non residentiam an possit de facto spoliari, vel an prius debeat citari, & audiri, p. 378. n. 4

Incompatible obtinens sententia an requiratur diffinitiva ad privationem, & an appellationi ab ea defendendum, decernat Senatus regius aditus per viam violentiæ, ib. n. 5

Beneficium incompatible ipso jure vacans potest liberè ab ordinario conferri abusive declaratoria sententia, nec citatione possessoris, ibid. n. 7

Beneficium quando vacat ipso jure per obtentionem secundi, non est necesse iudicem adire pro sententia declaratoria privationis, ib. n. 9

Beneficium incompatible quantum ad juris effectus vacans est, & ideo in ejus collatione & provisione nulla requiritur possessoris citatio, ibid. n. 10

Notorie ubi constat, quem esse privatum Beneficio ipso jure, vel quando in sententia declaratoria possessor vocatus fuit, aut etiam in collatione vacantis beneficii, ipso jure possessio advocari potest à detentatore absque alia citatione, p. 379. n. 15

Beneficium incompatible cum vacans sit per sententiam

legalem, nihil aliud remanet faciendum, quam ipsa nudi facti executio, ib. n. 17

Nec tunc ordinarius aliud agit nisi ut juris executor, & minister, illam legalem sententiam executioni tradat, ibid.

Inter vacationem Beneficii ipso jure ob penam facti, & ob vacationem, ob juris dispositionem id dictantis, differentia & ejus genuina ratio redditur, p. 382. n. 67

Beneficia omnia etiam simplicia quomodolibet residentiam requirunt, dicuntur incompatible, & per adeptionem possessionis pacifica secundi, vacat primum ipso jure ex dispositione Trid. p. 383. n. 78.

Beneficia simplicia etiam residentiam per secundi adeptionem inter se non vacare hodie ipso jure, qui teneant, ibid. n. 80

Beneficia simplicia requirunt residentiam sunt inter incompatible, & per consequens hodie vacat secundum ipso jure ex magis vera opinione, ib. n. 81

Beneficium simplex non dicitur incompatible, quando ejus residentia non est præcisè & absoluta, sed causativa ratione amissionis fructuum, ib. n. 82

Beneficium simplex non dicitur incompatible, quando ejus residentia non est continua, sed ad certum tempus; nisi eodem tempore concurrat servitium & residentia alterius, ibid. n. 83

Circa incompatibilitatem Beneficiorum, & ejus plurimas quaestiones DD. qui sunt videndi, p. 384. n. 87

Beneficium provitum non servata debita forma nec acceptari, nec retineri potest, etiam in foro conscientiae, secundum magis communem opinionem, p. 396. n. 42

Forma & solemnitas ad provisionem beneficii non fundatur in præsumptione, nec falsa causa, & sic etiam si fraus absit obligat in conscientia, ib. n. 43

Beneficia juris patronatus Ecclesiastici sub relevatione comprehenduntur, quia faciliè huic juri patronatus prædicatur, p. 400. n. 101

Beneficiorum simplicium provisio ex quibus nulla reddatur, ut appellationi ab ea omnino deferatur, p. 406. n. 178

In beneficiatibus quoad collationem, presentationem, & electionem ultimus status & immediata quasi possessio attenditur, p. 417. n. 5

Beneficii status mutatio procederet per provisiones Pontificis concurrente scientia, voluntate, p. 418. nu. 31

Beneficio de jure vacante ob privationem ipso jure, & non de facto, tametsi patronatus queat præsentare, non tamen possessio avocanda est donec convinciatur, & declaratur, p. 428. n. 178

Beneficia consistorialia duplici de causa ita dicta sunt, p. 433. n. 248

Beneficia consistorialia aliqua ita dicuntur, quia reperiuntur scripta in libris Camerae inter consistorialia, non tamen illa providentur per Consistorium Papæ, ibid.

Beneficia consistorialia ita vocantur, quia de eis disponit Papa, in Consistorio coram Cardinalibus, ibid. n. 249

Beneficia consistorialia sunt monasteria virorum, ibid. num. 250

Beneficiorum consistorialium valor taxatus est in libro consistorialium, qui attenditur in eorum operationibus, ib. n. 252

Beneficia consistorialia ac monasteria virorum Clem. VII. reservavit sibi excedentia ducentorum florenorum auri estimationem, ibid. n. 253

Beneficia consistorialia ac monasteria virorum excedentia ducentorum florenorum auri estimationem dumtaxat afferentes decipiuntur, ibid. n. 255

Et de ratione, ibid.

Beneficia consistorialia aliquem valorem non requirunt ut consistorialia dicantur, & quare, n. 256

Bene-

& Verborum.

Beneficia consistorialia non ideo esse desinunt prioratus & Abbatie virorum, quamvis non reperiantur scripta in libro consistorialium, & quare, ib. n. 257

Beneficium assensuale non consuevit provideri consistorialiter afferenti, incumbit onus probandi, p. 433. n. 258

Consistorialiter licet Beneficium non provideatur non desinit esse consistoriale, si revera est monasterium virorum, p. 433. n. 259

Beneficia multa sunt scripta in libro Consistorialium, quæ nihilominus consistorialiter non providentur, ibid. n. 260

Consistorialia Beneficia, Prioratus & Abbatie, quæ & qualia denuo recuperata fuere per coronam Regiam, recententur, p. 434. n. 265

Beneficia facta commendata Receptor præsentabit in vicaria perpetua, p. 436. n. 307

Beneficium concessum per jus commune ubi rejicitur à iudicio, licita est appellatio, p. 482. n. 46

Intrufi in Beneficium litigiosum coguntur literis intimatis parere, sive habeant titulum, sive non, pag. 583. n. 191

Beneficii capta possessio lite pendente pluribus juribus est prohibita habentibus decretum irritans, ib. n. 195

Beneficium est accessorium ad officium, p. 602. n. 61

Inhabilitas ad Beneficium per constitutionem poenalem non censetur inhabilitas ad pensionem, ibid. n. 52. & seqq.

Beneficium censetur vacare per suspensionem perpetuam ab officio, ibid. n. 57

Beneficium datur propter officium, ibid. n. 58

Blasphemia.
 Blasphemæ sententia non suspenditur per appellationem, p. 466. n. 33

Bona. Vide Majoratus.

Bonorum descriptio non suspenditur per appellationem, & ad quem effectum fiat, p. 317. n. 40

Bonorum descriptio nemini præjudicium facit, & sic facile fit, ibid. n. 41

Bonorum descriptio permittitur, etiam quando sequestrium prohibetur, ibid. n. 42

Descriptio per quam bona incorporantur fisco, non permittitur lite pendente, secus de descriptione ad probandum, & liquidandum, ibid. n. 43

Bonorum descriptio contra delinquentes hodie non est in usu, ibid. n. 44

Bonorum descriptio permittitur appellatione pendente, ut facilius fiat executio, & probatio fructuum, ib. n. 46

Bonorum descriptio non auferit possessori liberam eorum, & fructuum dispositionem cum solum tendat ad probationem & liquidationem, ib. n. 47

Bonorum descriptio debet fieri, ubi est periculum dilapidationis, & subtractionis, etiam ubi sit prohibita sequestratio, p. 317. n. 48

Bona quando consistit esse de platea vel exitu civitatis, sunt impræscriptibilia, p. 434. n. 284

Quorum Bonorum utili interdicto petente filio feudi investituram non licet appellari, p. 453. n. 111

Bona debitoris ubi capienda sunt substantia pro executione quantitatis contentæ in sententia, requiritur citatio, p. 534. n. 12

Bona alienata in tertium per illum possessorem, cujus sententia ex nova causa fuit rescissa, p. 557. n. 123. remissive.

Bona civitatis quando possint decuriones obligare, & qualia & quando ipsi teneantur, p. 580. n. 164

Bona augmenta quæ & qualia dicantur, & quæ transeant & incorporentur cum majoratu, & quo jure censentur, & de aliis pluribus, remissive, p. 625. num. 119

Bona temporalia clericorum cum sint in territorio Reg-

gis, illi subiunguntur, pag. 660. n. 100

Bona vendita virtute pretii revocati, postea per appellationem, restituntur cum fructibus perceptis à creditore, p. 663. n. 147

Bulla.
 Bullæ in Cœna Domini declarantur verba tangentia violentiarum recursus, p. 8. n. 30

Bulla Martini, licet fuerit emanata ad instantiam Regis Francorum, tamen ejus determinatio universalis est ad omnes Principes supremos consuetudinem immemoriam habentes cognoscendi in certis casibus de personis Ecclesiasticis, p. 45. n. 293

Bulla in Cœna Domini in illis verbis (aut prætextu cuiusvis consuetudinis, seu privilegii) interpretatur, p. 46. n. 309

Bulla in Cœna Domini quando loquensur in Regia protectione, non intelligitur sublata consuetudo immemorialis, p. 46. n. 314

Bulla in Cœna quo anno incipit, ib. n. 315

Et per quos Pontifices fuerit ampliata, & confirmata, ibid.

Bulla in Cœna respectu tollendæ violentiæ (casu quo de ea loqueretur) non fuit recepta in omnibus Christianæ Religionis ditionibus usitata semper cognitioe hac, ibid. n. 321

Bulla in Cœna Domini censuras incitæ per excessum legitime defensionis, probant Rotæ decisiones plures p. 55. n. 14.

Bullæ in Cœna Domini, & defensionis naturalis vicinæ sunt, & confines, quas sola legitima distinguit, & separat, ib. n. 15

Bulla in Cœna, si maturè pendatur, nullibi loquitur de parte recurrente pro tollendâ violentia illata à iudice Ecclesiastico, ut illum teneatur, p. 58. n. 51

Bulla in Cœna Domini interpretatur, & declaratur circa expulsionem clericorum à Regno, p. 73. n. 82

Bulla Pii V. per quam Fratres Ordinis Prædicatorum præcedere omnes mendicantes, erat dispositum, revocata est, p. 241. n. 30. & 31.

Bulla Pii Papæ IV. edita in confirmatione Concilii mandat omnia & singula decreta ejus observari appellatione remota, p. 382. n. 65

Bulla Pii V. disponens sententiam transactam in rem judicatam mittendam executioni, nisi fit nulla ex defectu citationis, jurisdictionis, aut mandati, subintelligitur etiam de alia nullitate ex defectu substantialis actus iudicii, quantumvis limitatè loquatur de illis tribus nullitatibus, p. 407. n. 198

Bulla prædicta licet disponat super aliqua forma, non tollit nullitatem proveniente ex forma non servata alias à jure requisita, ibid. n. 200

Bullæ Adriani VI. verba referuntur, qua jus patronatus in Beneficiis consistorialibus Regi Hispaniarum competit, p. 417. n. 11

Ex clausulis Bullæ Adriani (quæ enixam voluntatem demonstrant) clarè attenditur earum natura & proprietate excluditur quasi possessio & præscriptio contra Regem nostrum in beneficiis sui juris patronatus, ibid. num. 12

Bulla Adriani concedens jus patronatus Regium, ibi (ac perpetuo inviolabiliter observare debere) inducit perpetuitatem, p. 420. n. 53

Bulla Adriani continet clausulam (sublata) p. 421. n. 76.

Bulla Adriani continet clausulam derogatoriam, quæ ibi refertur, p. 422. n. 87

Bulla Adriani continet clausulam derogatoriam derogatoriarum, ibid. n. 90

C.
Cadaver.

Cadaver sepulturam celeriter desiderat, p. 232. num. 73

M m m 3

Cadaver

Salgado de Protec. Reg.

Index Rerum,

Cadaver non est sequestrandum, etiam si bona non ad-
sint, quibus satisfiat creditoribus, p. 223. n. 74.
Cadaver ulularii potest sequestrari per iudicem Eccle-
siasticum, donec heres caveat de satisfaciendo, ib.
n. 75.
Cadaver debitoris detineri non potest per creditorem,
nec eius appellatio quominus sepeliatur, donec sol-
vatur debitum, admittenda erit, p. 339. n. 63
Calculum.
Calculus revidetur per alium calculatorem reclaman-
tem aliqua parte, quod tertius se conformet, exequi-
tur, p. 261. n. 42
Canon.
Canon est onus reale quod comitatur rem, & sequitur
possessionem, p. 585. n. 216
Canonicatus, Canonicus.
Canonicus Cathedralis praeruntur canonicis collegiatae
Ecclesiae, p. 242. n. 43
Canonicus Cathedralis dicitur clericus primi gradus,
Canonicus collegiatae clericus secundi gradus, ibidem
num. 44
Etiam sunt clerici Cappellae Regiae, ibid.
Canonicus secundi gradus Praefertur Parochis, ibid.
num. 45
Canonicus Cathedralis praeruntur Abbatibus regulari-
bus in processibus, p. 243. n. 65
Canonicus non ordinatus non habet vocem in capitulo,
p. 309. n. 37
Canonicus, qui non interfuit lectionibus oppositorum
ad Doctoralem seu Magistralem an possit votare, &
electio an sit irrita, p. 406. n. 192
Canonicus in provisione Doctoralis, &c. an possit per
Procuratorem votare, & procurator teneatur jurare
sicut mandans, p. 406. n. 193. remissive.
Evictio per sententiam Canonicatus quem quis optave-
rat divisa portione quae alteri fuit collata, hinc nocet
sententia etiam citato, quia portionem redit con-
demnatus, p. 656. n. 33
Et idem erit si plures gradatim optaverint, quia primus
optans, condemnatus ceteris gradatim officit, ibid.
n. 34
Capellania.
Capellania a provisione facta judicialiter appellationi
deferendum, & vim fieri passim decernunt Senatus
Regii, p. 288. n. 162
Capitulum.
A Capitulo peccante in forma electionis tam Doctoralis
& Magistralis, quam ceterorum, appellationi emul-
sa omnino erit deferendum, & de pluribus difficul-
tibus irritantibus electiones Doctores, &c. p. 407.
n. 194. & sursum.
Capitula connexa dicuntur, quae ex continentia facto-
rum separationem non recipiunt, p. 472. n. 28
Capitula connexa, seu separata quae dicantur, ibidem
n. 39. remissive.
Capi, Captura, Captus.
Captura non recipit dilationem, quia periculum esset
in mora, p. 16. n. 236
A Captura in executionem rei iudicatae aut obligationis
in forma camerae non appellatur, licet alias licita sit
a captura, p. 166. n. 14
Capturam debet praecedere legitima iudicia, p. 170.
num. 132
Captus sub salvo conducto ita debet in pristinum re-
laxari, ut amplius capi non possit, p. 173. n. 52
Captus in Ecclesia ita debet relaxari, ut iterum capi
non possit, p. 174. n. 43
Capi non possunt, qui invidi non vocantur in iudicio,
& quales sint, p. 176. n. 93
Capi non possunt qui ultra quam facere possint non
tenentur, ibid. n. 94
Capi non possunt pro debito, qui per infortunium,

naufragium, seu incendium bona sua amisere, ibid.
num. 95
Captus in Ecclesia eidem relaxatus restituitur, p. 178.
num. 114
Captus in Ecclesia an sit detinendus in carcere interim
dum quaestio super restitutione ad illam decidatur,
ibid. n. 118
Capturam pro debito debet praecedere citatio, causae
cognitio, & sententia translata in rem iudicatam,
p. 179. n. 127
Ante Capturam quod non est deductum, non potest
deducere ad eius justificationem, ibid.
Captura ante informationem, & testium receptionem
in scriptis, est iniusta, p. 180. n. 135. & seq.
Ad Capturam in delictis gravibus, & poenam corporis
afflictivam habentibus levia indicia sufficiunt, ibid.
num. 137
Captus pro uno debito quando possit pro alio recom-
mendari, ibid. n. 142
Captus pro delicto non indigente poenam corporalem
relaxandus est sub fideiussione oblata, p. 181. n. 153
Captus pro delicto merente poenam corporis afflictivam
etiam sub fideiussoribus non relaxatur, ib. nu. 157
Quod etiam obtinet in clericis, p. 182. n. 150
Captus pro delicto quo est appositum exilium, an sit
relaxandus, ibid. n. 164
Qui teneat partem negativam, ibid.
Captus pro delicto, cui apponitur poena indignationis
Principis, an sit sub fideiussoribus relaxandus, ibid.
n. 168
Captus pro delicto exigente poenam palinodiae non est
sub fideiussoribus relaxandus, ibid. n. 169
Captus in flagranti, etiam ubi poena est pecuniaria, non
relaxatur sub fideiussoribus, p. 183. n. 177
Et qui in reperto de nocte cum armis, ibid. nu. 178
Captus non relaxatur sub fideiussoribus quando causa
in proximo est determinationis si hucique distulit
fideiussores praestare, p. 184. n. 186
Captus etiam pro delicto corporis poenam afflictivam
merente relaxatur post conclusionem, si ex actis ap-
pareat de eius innocentia, ibid. n. 187
Captus quando sit relaxandus sub fideiussoribus com-
mentariensibus, p. 185. n. 197. remissive, & n. 198.
ubi de praxi.
Captus pro delicto casu commisso an relaxandus sub fi-
deiussoribus, ibid. n. 200
Captura post appellationem a mandato de carcerando
tendit in faciliorem causae expeditionem, p. 180. n. 256
Captus pro fuga si citat ad iudicium, ut declaretur cap-
tura nulla, in iudicio nullitatis dicitur actor, p. 659.
num. 87
Carcer.
Carceris attributa, p. 170. n. 1
Carcer est inventus ad custodiam, ut delicta non ma-
neant impunita, ib. n. 2
A carceratione iusta appellationi non deferentem vim
non facere decernit Senatus, ibid. n. 3
A carceratione iniusta, & minus legitime facta appel-
lationi deferendum, decernit Senatus, ibid. n. 4
Carcerationis gravamen continet damnum irreparabile
per diffinitivam, ibid. n. 5
A carceratione iniusta licet appellare interim manente
in carceribus iudicis a quo donec superior aliud cen-
seat, ibid. & n. 6
Carceratio ex quot causis iniusta dicatur, ibid. n. 7
Carceratio iniusta est facta per iudicem incompetentem,
aut alias jurisdictione carentem, p. 171. n. 8
Carceratio ab incompetenti facta effectum remitten-
di suo iudici non tamen cognoscendi iusta dicitur,
ibid. p. 10. & 11
Carcerare potest iudex incompetentis ad effectum remit-
tendi, etiam si non sit periculum in mora, ib. n. 12.
Carce-

& Verborum.

Carcerare potest secularis iudex clericum repertum in
flagranti, vel in causa proxima in delinquendum,
& remittendam suo iudici, pagina 171. nume-
ro 13
A carceratione facta per delegatum appellationi dese-
rendum, ibid. n. 20
Carcerare potest delegatus, quando de fuga timetur,
ibid.
Carceratio per iudicem non habentem merum impe-
rium dicitur iniusta, ib. n. 21
Carceratio est meri imperii, quo caret delegatus etiam
post litem contestatam, ibid. n. 12
Carceratio non potest delegatus iure civili cum limita-
tionibus, secus de iure canonico, p. 172. n. 28. 29.
& 30
Carceratio dicitur iniusta facta a privato, ibidem,
num. 34
Et quando quis incidat in poenam privati carceris, re-
missive, ibid. n. 35
Carceratio dicitur iniusta a iudice Ecclesiastico laici sine
brachio seculari, etiam in causis, quibus de illo po-
test cognoscere, ibid. n. 36. & 37
Carceratio in laicos per Ecclesiasticum absque auxilio
dicitur iniusta & nulla, & recursus ad Regem legiti-
mus, p. 172. n. 39
Et remediis, p. 153. n. 40. & 41
Carceratio dicitur iniusta facta per iudicem habentem
jurisdictionem super qualitate, de qua tamen non
constat, ibid. n. 42
Carcerari non potest habens salvum conductum a Prin-
cipe, ib. n. 49
Carcerari non debet graviter infirmus etiam pro delicto,
p. 177. n. 99. etiam pro debito civili, n. 101
Carceratio dicitur iniusta si fiat in carcere obscuro, &
atrato, & quando ita dicatur, p. 178. n. 120. 121
Carceres subteranei dicti, *furtivos*, & ob quae & quan-
do sint prohibiti, ibid. n. 120. & 121
Carcer ita esse debet ut carceratus poenam non patiatur,
ibid. n. 122
Carceratus quando possit detineri in vinculis simul,
p. 179. n. 123
Carceratio iniusta dicitur ratione ordinis non servati,
ibid. n. 125
Carceratus pro debito falso, an possit pro vero detine-
ri, ibid. n. 129. & 130
Carceratio iniusta dicitur ratione rei & causae, p. 181.
num. 152
Carceratus pro crimine falsi, etiam ubi est poena pecu-
niaria, non relaxatur sub fideiussoribus, & quid de
iure canonico, p. 183. n. 176
Carceri se offerens an debeat sub fideiussoribus relaxari,
p. 184. n. 189
Carceratio etiam pro delicto corporis poenam afflictivam
merente relaxatur; si sit graviter infirmus, &
commode in carcere non queat curari, pag. 186.
num. 213
Et quando secus, ib. n. 214
Quid si infirmus non habet fideiussores, vel minus
idoneos, & sit in carceribus pro delicto civili, p. 187.
n. 215. & 216
Carceratio, ubi a iure admittitur appellatio licita non
est, ib. n. 227
Carceratio, cum quotidie gravet semper carceratus di-
citur esse inira decendum, p. 188. n. 239
A Carceratione ex eadem causa, & ab eodem iudice,
non nisi semel licet appellare, ibidem, num. 230.
& 231
Carceratio esse legitime, ubi est declaratum, debet
carceratus appellare ab hac declaratione infra decem
dies, ibid. n. 232
Carceratus in appellatione a carceratione iniusta ex
una causa, si succumbat, poterit postea ex alia ap-

pellare, iterum ab ipsa carceratione, ibid. n. 233.
& 234
Carceratus pro causa sui natura inappellabili, ut pro
executione rei iudicatae, non potest appellare, ibid.
num. 236
A Carceratione appellans post decem dies debet allegare
causam gravaminis de praesenti, non de praeteri-
to, ibid. n. 237
Carceratio non suspenditur per appellationem a reo
interpositam, p. 189. n. 240
Carceratio iusta a principio, pariter & in causa appel-
lationis ab ea, ibid. n. 245
A Carceratione iniusta appellationi deferendum de-
cernit declaratio Cardinalium, reo tamen interim
manente in carcere iudicis inferioris, pag. 190. num-
mer. 258
Carceratus appellans si virtute Regii decreti relaxaretur,
interim de nihilo ferviret deferre, cum appel-
latio gravamine cessante evanescat, & sic nihil super-
riori relinqueretur cognoscendum, p. 191. n. 265.
266. & 267
A Carceratione licet possit appellari, tamen a carcerati-
one pro executione rei iudicatae aut instrumenti
guarentigati non potest, p. 538. n. 75
Casus.
Casus mixti fori, & quibus laicus iudex de Ecclesiasticis
vel Ecclesiasticus de laicis cognoscere possint,
remissive, p. 6. n. 4
Casus quam plurimi sunt in iure, quibus Clerici sub-
iiciuntur jurisdictioni seculari absque excommuni-
catione, atque immunitatis violatione, pag. 40.
num. 265
Casus de facto mirabilis refertur, p. 76. n. 12
Casus nonnullis juris rationibus sunt excepti, ut trahi
non possint ad Regia praetoria per viam violentiae;
quidam absolute, & quidam deficiente demum qua-
litate, p. 65. n. 4
Casus de facto referuntur circa declinatorium scholasticorum
& eorum remissionem ad Magistrum scho-
larum, p. 89. n. 48
Casus poenales non recipiunt interpretationem extensi-
vam seu similitudinariam, p. 96. n. 51.
Casus omnis iuris dispositioni relinquitur, pag. 99.
num. 96
Casus, in quibus post decem dies potest appellari per
limitationes & ampliationes remissive, pag. 164.
num. 74
Casus de facto refertur, quo executor sententiae, qua
dicebatur capi bona, processit ad capturam personae,
& vim facere decrevit Senatus aditus per viam vio-
lentiae, p. 181. n. 149
Casus duo aequiparati iure dispositum in uno, in altero
censetur dispositum etiam in materia quantumcum-
que odiosa, p. 197. n. 55
Casus, quos necitaequitas, & rationis identitas, non
sunt quoad iuris dispositionem separandi, pag. 205.
num. 22
Casus de facto refertur, de quodam subdito mortuo in
alterius parochia, ut sit a proprio Parocho extrahen-
dus, si commode fieri queat, p. 245. n. 54
Casus violentiae de facto refertur, p. 286. n. 161
Casus omnis similis expresso ex identitate rationis pa-
riter in dispositione comprehenditur, pag. 251.
num. 33
Casus de facto refertur, quo probatum jus regium
patronatus ex eo solum, quod in libro quodam,
quo erant Ecclesiae scriptae ad marginem cuiusdam
Ecclesiae repertum est scriptum (Regis est,) p. 434.
num. 280
Nec in praefato casu profuisse possessori probari imme-
mortalem in contrarium, ib. n. 280.
Casus de facto refertur, quo a reservatione appellatio-

Index Rerum,

ni non deferentem vim facile, fuit obtentum, p. 329. num. 42
 Casus plurimi remissivè recensentur, quibus iudex laicus contra clericos procedit, & actualiter exequitur in eorum temporalibus bonis, & compellit captus pignoris, p. 660. n. 106
Causa.
 Causa Ecclesiastica ut usura, iuramentum, &c. si tractetur coram iudice seculari, decidenda erit secundum jus canonicum, non civile, p. 81. n. 4
 Causis duabus concurrentibus, alia permissiva, alia prohibitiva appellationis, hæc ut fortior attenditur quando constat aperte de prohibitione, secus si dubie, p. 83. n. 35
 Causæ spectantes cognitioni sancti officii sive civiles, sive criminales, non trahuntur per viam violentiæ ad Regia tribunalia, p. 85. n. 5
 Causæ inquisitionis plus scandalis, quam utilitatis afferent, si contra earum naturam & sigillum ad regia prætoria traherentur, p. 86. n. 8
 Causæ, Bullam Cruciatam subsidium, & excusatum tangentes quomodolibet, non trahuntur per viam violentiæ ad Senatium, p. 87. n. 40
 Causa sui natura exequibilis ad quemcumque vadat delegat, transit cum sua qualitate, p. 90. n. 51
 Causæ, quæ non absolute, sed deficiente qualitate ad Senatium non trahuntur per viam violentiæ, quæ sint, ib. n. 59
 Et de ratione, ib. n. 57
 Si Causa sit talis, ex qua verisimiliter colligatur dominum renuntiatum, in ea potest procurator expressè renuntiare, p. 113. n. 100
 Causa plus influit in se ipsa, quam in causato, p. 116. num. 41
 Causa plus operatur in seipsa, quam in causato, p. 118. num. 59
 Causa vera ubi requiritur ad substantiam actus, non sufficit eam habere pro subsistente, pag. 128. numero 20
 Causa durante semper durat, quod ob causam introductum est, p. 129. n. 26
 Causa defensionis limitatas limitatos producit effectus, p. 127. n. 10
 Quoties concurrunt duæ Causæ, criminales videlicet, & civiles prius de criminali cognosci, & determinari debet, p. 150. n. 173
 Causa status, seu natalis, & causa hereditatis concurrentibus prius de ea, quæ alteram perimit, & ei præjudicium generat cognoscendum est, ibid.
 Causa talis debet appellatione proponi, quæ si foret probata, reputaretur legitima, alias non tenet, p. 160. num. 15
 Causa civilis à captura incipi non potest, nisi debitum sit ex re iudicata, p. 170. n. 126
 Causæ meri & mixti imperii de iure canonico delegari possunt etiam per inferiorem à Papa, p. 172. n. 27
 Causa omnis tangens famam dicitur gravis, p. 182. num. 172
 Causa, & ratio prohibitiva appellationis in causa appellationis militat etiam in interlocutoria, p. 205. num. 18
 In Causa, quæ conveniunt, debent & in effectu convenire, ib. n. 21
 Causa dicitur criminalis, si poena pecuniaria applicatur fisco, p. 214. n. 25
 Causa negativa & permissiva appellationis concurrentes in sententia, an sit in totum deferendum variè & confuse loquuntur Doctores, p. 216. n. 44
 Causa eadem interdum est diversorum effectuum diversis rationibus, p. 219. n. 83
 Causa proprietatis aborbet & supprimit causam possessionis, ib. n. 89

Causa perempta, qualitas ei in iuncta non subsistit, p. 223. n. 140
 Causa cognitio ad inhibitionem expediendam quemadmodum per superiorem sit adhibenda, p. 230. n. 21
 Causæ continentia dividi non potest, p. 255. n. 60
 A Causæ piæ sententia an appellatio admittatur, pag. 259. & 260. n. 8. & n. 25
 Pia causa non prohibet appellationem de per se, pag. 260. n. 25
 Causa magis servitium præfatur, p. 262. n. 2
 Causa plus influit in seipsa, quam in causato, p. 268. n. 13
 Causa cognitio ubi requiritur citatio necessaria est, p. 276. n. 56
 Causa semel effecta ordinaria, semper remanet ordinaria appellabilis, p. 282. n. 111
 Causa in prima instantia in aliquibus casibus iure communi Metropolitanis & nunciis est permittitur, p. 311. num. 1
 Causæ omnes in prima instantia sunt tractandæ coram ordinariis, nec superiores possunt adiri, nisi per legitimam appellationem, ex Trident. p. 321. 322. n. 2
 Causa ubi prima instantia avocatur ab ordinario, cuius violentia est legitimus, ib. n. 3
 Causa in prima instantia quando per superiorem tractatur, violentiæ decreti tertium genus datur in Senatu, ibid. n. 5
 Causa non devoluta vel malè appellata statim redit ad primum iudicem, ib. n. 9
 De causa principali potest superior cognoscere, si à gravamine legitime appellatum reperitur, p. 323. n. 14
 Causæ gravaminis appellatio quando committitur cum clausula una cum toto negotio [quam & quas &c.] operatur indistinctè principalis, & negotii retentionem, ib. n. 15
 Causa principalis quando committi videtur æquè principaliter cum causa gravaminis potest de ea cognoscere delegatus quomodolibet, secus si accessorie, ib. num. 16
 Causa redit ad inferiorem, ubi superior declarat non esse devolutam, vel malè appellatum, ib. n. 19
 Causa in prima instantia etiam per Sedem Apostolicam committitur ordinario, p. 324. n. 33
 Causæ prima instantia in beneficiis reservatis tractatur in Romana Curia, ib. n. 34
 Causa in prima instantia an possit per superiorem agi, si per iudicem seu partium cavillationes, aut qualitatem causæ stetit, quominus intra terminum Concilii terminetur, p. 324. 325. n. 35
 Causa primordialis & originalis potius attenditur, p. 337. ibid.
 Causa est summaria, ergo est executiva, non est validum argumentum: à contrario autem bene procedit, executiva, ergo summaria, p. 348. n. 91
 Causa non ex eo quod agitur summarie, & aliqua juris ratione sententia exequatur, & non recipiat appellationem dicitur executiva, p. 348. n. 92
 Conventionalis causa si est tractanda summarie vigore rescripti, pariter summarie tractanda est causa reconventionalis, p. 359. n. 22
 Causa quando est summaria, omnes ejus articuli etiam summarie sunt, ib. n. 24
 Causa, quæ est summaria, in prima instantia, pariter & in secunda summaria erit, p. 360. n. 42
 Causa semel facta ordinaria & appellabilis, semper remanet ordinaria, & appellabilis, p. 361. 362. n. 59
 Causa incerta in appellatione attenditur ad detegendum ipsam frivolum, frustratoriam, aut calumniosam, p. 373. n. 47
 Causa in appellatione ab interlocutoria inserta, quando illam frivolum detegat, ib. n. 48
 Causa legitima & à jure approbata si inseratur in appellationem ab eo, quod sit secundum juris dispositionem

& Verborum.

nem, & à iudice illam exequente, deferendum est illi, ibid. n. 50
 Causæ cognitio quæ est adhibenda in tollenda possessione à detentatore ob vacationem ipso iure, debet esse summaria, p. 379. n. 16
 Causa ad præscribendum jus Regium patronatus cum non sit sufficiens, non poterit Pontifex se ex alia juvare, p. 419. n. 45
 Causa universalis, quando adest in utente, potius attenditur, quam particulare exercitium, pag. 429. num. 117
 Causam magis, quam exercitium ipsius actus considerandum esse, p. 424. n. 125
 Causa à qua rei origo procedit attendenda est, p. 435. n. 297
 Quod contingit ex Causa de præterito, ad tempus præteritæ Causæ referendum est, ibid. n. 298
 Causa summaria in prima instantia suam naturam retinet & in secunda, p. 438. n. 7
 Si aliqua dispositio in sententia lata ab inferiori executionem mereatur, si ob aliquam causam ad superiorem faciendam sit translata, pariter eam mereatur, num. 8
 Pro certa & determinata Causa ubi quid conceditur, durat, quando durat ipsa Causa, p. 440. n. 28
 Celerem expeditionem ubi Causa desiderat, etiam iure canonico denegatur appellatio, p. 351. n. 68
 Causa eadem agendi, ut obstat exceptio rei iudicatæ, debet esse immediate non mediante aliquo, p. 524. num. 203
 Causa est summaria, ergo executiva: non valet argumentum: causa est executiva, ergo summaria valet, p. 533. n. 4
 Plus influit Causa in seipsa, quam in causato, p. 542. num. 11
 Causa sententiæ quando redit ad non causam, sententia retractatur, p. 550. n. 6
 Causa ex qua fit actum specialiter non expressa, omnes causæ petitione comprehenduntur, p. 559. n. 145
 A Causæ expressione præsumitur actus veri ejus contemplatione cui causa pertinet, p. 590. n. 288
 Causa plus influit in ipsa quam in causato, p. 612. num. 295
 Quod contingit ex Causa de præterito, ad primam causam de præterito referendum est, p. 617. n. 26
 Causa iusta decusat à mora, & ideo etiam à solutione valoris, & estimationis quantum plurimi in executione sententiæ, p. 626. n. 142
 Causa ex qua sententia fuerit lata si ex ea; nec ex actis appareat quæ præsumenda erit, p. 641. n. 83
 Causa prima semper præsentatur in secunda in quam influit, p. 655. n. 26
 Causa quando reducitur ad non causam, & titulus ad non titulum, res cum fructibus restituuntur à possessore, p. 662. n. 142
 Causa, quæ semel effectum suum produxit, licet postea cesset effectus, tamen non cessat, p. 667. n. 216
Cautio.
 Cautio nem præstandam in aliquo casu particulari ubi lex determinatè præcipit, sit appellatione non obstantè, p. 372. n. 15
 Cautio tunc tertio oppositori de dominio rei præstanda est, si ante rem iudicatam lis pendeat super ea contra condemnatum, secus si post rem iudicatam, p. 572. n. 68
 Cautio præstanda possessori condemnato per vincendum, nec alter qui ante rem iudicatam possessorem conveniat, pro eadem re, & de ratione, ib. n. 70
 Cautio nem uxori præstare condemnatus vir ob ejus sevitiam, alias fiet divortium, an sententiæ satisfaciet præstando cautionem etiam juratoriam, & executor excedat illum præciè ad fideiussores com-

pellens, pag. 641. num. 85
 Cautio simpliciter sumpta an de iure intelligatur de verbali obligatione tantum cum hypotheca & bonorum obligatione, ib. n. 87
 Cautio ubi à jure requiritur plena, sufficiens recta, aut competens, juris interpretatione intelligatur de fideiussoria vel pignoratia, ibid. n. 93
 Cautio uxori præstanda à viro ob ejus sevitiam, debet esse sufficiens, ibid. n. 94
 Cautio nem debet iudex recipere per quam mulier sit magis secura ad sevitiam viri, ibid. n. 95
 Cautio nem ad exigendam à viro præstandam uxori, executor datus non excedit si illum præciè compellat ad fideiussores vel pignora, p. 642. n. 102
 Cautio nem ad præstationem ut vir condemnetur, plurimum potest iudicis arbitrium, ibid. n. 103
 Cautio nem præstare vir condemnatus vel in defectum, fiat separatim quoad eorum, si fideiussores aut pignora non præstet, potest sententia exequi in separatione, ib. n. 106
 Cautio nem seu depositum offerens de solvendis melioramentis cum liquidentur post rei traditionem audiendus non est, p. 649. n. 62
Censura.
 Nulla Pontificis Censura generaliter promulgata intelligitur velle derogare juri competenti Regiæ majestati, tam de jure, quam de consuetudine, pag. 28. num. 176
 A Censuris fulminatis per executores executorialium in earum executionem non appellatur, licet aliàs appelletur ab excommunicatione, p. 166. n. 13
Christus.
 Christus cum nolit mortem peccatorum, nec delectetur in viventium perditione, præsto est infundere gratiæ dulcedinem, p. 199. n. 82
Cibus.
 Inter Cibum spirituales, & corporales differentia redduntur, p. 119. n. 88. & 89
 Cibum spiritualis est necessarius ad prælium spiritus, quia robur & vim tribuit, p. 200. n. 100
Citatio.
 Citatio, si sua putaverit interesse, potest à iudice laico fieri clerico, p. 63. n. 133
 Citatio partis non est necessaria, quando iudex aliquid facit ad sui instructionem, ib. n. 139
 Citare non est necesse eum, qui præsens iussu non potest contradicere, nec aliquam potest defensionem allegare, ibid. n. 140
 Citatio non est necessaria quando princeps extrajudicialiter procedit, p. 64. n. 141
 Citatio ab uno territorio emanata non potest fieri degenti in alio, nisi per literas requisitorias, p. 83. n. 4
 Citatio realis dicitur captura personæ, p. 138. n. 11
 Quæ in causa civili non nisi in casibus remissivè positus fertur, p. 138. n. 11
 Citatio est de jure naturali, & divino, p. 139. n. 17
 Citatio continens ita nimis brevem terminum ut intra eum non possit comparere citatus, nulla est, citatum non ardet, ibid. n. 10
 Citatio ad sententiam facta ad domum, sufficit postea sententiam intimari ad domum ut currat tempus, p. 163. n. 63
 Citandus habetur pro citato si non patitur, ut ad illum perveniat citatio, vel aufugiat, ibid. n. 65
 Citandus si aufugiat, dum citans ad legendum se præparet, habetur pro citato, ibid. n. 66
 Citatio non pertinet naturæ actus extrajudicialis, p. 279. n. 84
 Citatio non expeditur nisi à iudice jurisdictionem habente, p. 279. n. 85
 Citatio est actus de processu iudicii, & inter judiciales actus computatur, ibid. n. 87

Index Rerum,

A Citatione processus tanquam à capite substantiali exordium sumit, p. 280. n. 88
 Citatio est sententia interlocutoria, ibid. n. 91
 Citatio non expeditur à iudice in die feriato, ibidem, num. 92
 Citatio litis pendenti inducit ad hoc etiam ut nihil pendente eo innovetur, ibid. n. 94
 Citationis intimatio est actus extrajudicialis, ibidem, num. 96
 Citatio facit legitimam personam citatum, etiam non citandum; saltem ut ante executionem de suo jure audiatur, & expectetur, p. 182. n. 115
 Citatus non citandus sit legitimus contradicitor, ut audiatur, ib. n. 116
 Citatus ad totam causam si est contumax, alia non requiritur citatio, p. 353. n. 37
 Citandæ sunt partes ad omnem causam inclusivè, & citationes quæ postmodum fiunt in Curia per audientiam contradicitorum, procedunt potius ex urbanitate, quam necessitate, ib. n. 38
 Citatus si compareat, & aliquam legitimam exceptionem opponat, contra executionem pensionis [de quibus hic] debet iudex brevem terminum assignare cum in continenti exceptio probanda sit, ibid. num. 39
 Citationis defectus probatus ex actorum inspectione, p. 395. n. 28
 Citationis omisso iudicium & sententiam reddit nullam, p. 407. n. 206
 Citatio nova est necessaria, quoties iudicis aut partis datur mutatio, ibid. n. 207
 Citatio nova requiritur ad probationem faciendam, quando primus receptor, qui semel citavit, sit mutatus, & alius subrogetur ad probationes recipiendas, p. 408. n. 208
 Citatio ad sententia est omnino necessaria, aliàs sententia est nulla ipso jure, p. 410. n. 252
 Citationem non esse necessariam in declaratione defensionis, qui teneant, p. 491. n. 76
 Citatio an sit necessaria in relaxatione mandati vigore sententiæ, variæ fuere opiniones remissivè, ubi resolutio, p. 498. n. 46
 Citationem in via executiva non requiri qui teneant, p. 533. n. 6
 Citationem in executorialium executione requiri qui teneant, ib. n. 7
 Citationem præcedere executionem etiam ubi non sit necessaria, tutius erit, p. 535. n. 31
 Citatio nova requiritur in quolibet iudicio, quo detur personæ mutatio, p. 585. n. 223
Civis.
 Civium appellatio etiam in statutis clerici veniunt, p. 12. n. 58
Civitas.
 Civitas oppressa potest alteri Domino se tradere defendendam, p. 20. n. 102
 Civitatis appellatio veniunt castra & villæ, p. 625. num. 13
Clavis.
 Clavis est totius tractatus violentiæ solemnitatum ac formæ omisso, qua inducuntur nullitates, ad quas permissi advocati confugiunt, cupientes impedire executionem, etiam in causis sui natura inappellabilibus, p. 393. n. 1
Clausula.
 Clausula [appellatione remota] intelligitur etiam respectu interlocutoriarum, p. 204. n. 16
 Clausula (appellatione remota) non transit in subdelegatum, p. 314. n. 29
 Clausula (perpetui silentii) præstat exceptionem denegatæ audientiae, p. 231. n. 58
 Clausula (sententia lata mittatur executioni) cense-

tur sublata appellatio, p. 235. n. 104
 Clausula (sententia fortituri effectum suum) tollit appellationem, ibid. n. 106
 Clausula (non possit contradicere) seu (sit remota omnis contradicitor) appellationem tollit, ibid. n. 107
 Clausula (nulla exceptio aut oppositio) tollit appellationem, ibid. n. 108
 Clausula (remota sit omnis querela) vel (non possit querelari) removet appellationem, p. 236. n. 209
 Clausula (non admittitur ejus defensio) sive (non possit se defendere) excludit appellationem, ibid. num. 110
 Clausula (sine aliqua censura & oppositio) excludit appellationem, ibid. n. 113
 Clausula (ad satisfactionem condignam faciat observare) an tollat appellationem, ibid. n. 114
 Clausula (liberè procedas) vel liberè faciat, &c. tollit appellationem, ibid. n. 115
 Clausula (absque lite fiat restitutio) tollit appellationem, ibid. n. 117
 Clausula (suo libero arbitrio committimus) excludit appellationem, ibid. n. 119
 Clausula (procedas de facto) tribuit liberam, & absolutam potestatem, ibid. n. 120
 Clausula (procedas de facto) tollit appellationem, ibid. n. 121
 Clausula (super quo conscientiam tuam oneramus) tollit appellationem, ibid. n. 122
 Clausula (mox, statim, illico, confestim, in continenti, sine mora, sine ulla procrastinatione, sine intervallo) excludunt appellationem, ibid. n. 124
 Clausula (paritis literis, parito iudicato, aut sine præiudicio legitime executionis) tollit appellationem suspensivam, p. 237. n. 126
 Clausula (super quos adhibeas consilium sapientis) non tollit appellationem, ibid. n. 127
 Clausula (vocatis vocandis) non ardeat procedere judicialiter, nec citare, ubi non comparet contradicitor, p. 283. n. 128
 Clausula (appellatione remota) in possessorio operatur etiam in casu speciali quo erat aliàs appellatio permessa, p. 290. n. 185
 Clausula (quam & quas) ejusdem naturæ & efficaciz est, cujus clausula (una cum toto negotio, &c.) & qui de his clausulis sint videndi, p. 325. n. 36
 Et idem est de Clausula (cum omnibus suis incidentibus, dependentibus, & emergentibus annexis, & connexis) de cujus materia qui videndi, ibidem, num. 17
 Clausula Bullæ, (dummodo remaneant centum pro Rectore) ad corroborationem juris Rectori competentis est apposita, non ut illud innovetur, pag. 345. num. 38
 Clausula (sine retardatione solutionis pensionis) tunc apponitur, quando committitur appellatio super nullitate, aut reductione pensionis, & aliàs, ut in p. 351. n. 9
 Clausula (sine præiudicio literarum Apostolicarum) quando apponitur, ib. n. 10
 Clausula (sine præiudicio literarum, &c.) & similes præservant jurisdictionem iudicis à quo, nec commissio impedit ad ulteriora procedere, ibidem, num. 13
 Clausula (sine præiudicio literarum, &c.) stante potest iudex à quo titularem cogere ad solutionem pensionis, ib. n. 14
 Clausula præservativa stante commissarius non potest inhibere iudici à quo, ib. n. 15
 Clausula præservativa enervat vim & effectum inhibitionis, ib. n. 16
 Clausula præservativa limitant, & suspendunt jurisdictionem iudicis de appellatione cognitari ubi clausula

& Verborum.

Clausula præservativa (sine præiudicio, &c.) tribuit jurisdictionem conditionalem, & operatur, ut iudex non possit in causa appellationis procedere nisi soluta prius pensione, p. 351. & 352. n. 20
 Clausula præservativa operatur ut non possit in causa principali procedi, etiam si vere pensio sit soluta, in actis tamen de solutione non constat, ibid. n. 21
 Clausula præservativa (sine præiudicio legitime executionis, &c.) non procedit nisi pro summa contenta in sententia, ib. n. 27
 Clausula (sine retardatione, &c.) effectus non impeditur, quando pensionarius est in quasi possessione exigendi pensionem, licet exceptio oriatur in ventre Bullæ, ibid. n. 29
 Quod falsi sit ipsa possessio sit turbida, & non clara, pensioque fuerit exacta per compulsionem & metu censuratum, quia tunc neminem constituit in possessione, ib. n. 30
 Clausula (sine retardatione, &c.) apponi solet in commissione super causa retroductionis vel nullitatis pensionis ob Pontificis reverentiam, & calumnias debitorum, p. 353. n. 64
 Clausula præservativa limitat, & suspendit jurisdictionem iudicis commissarii, ib. n. 47
 Clausula præservativa importat conditionem, ita ut iudex non possit procedere, nisi prius soluta pensione, ibid. n. 48
 Etiam facta inhibitione, cujus potentiam enervat clausula, & subintelligitur conditio commissionis, ibid. num. 49
 Clausula præservativa si deficit in commissione super nullitate, aut reformatione pensionis, exceptio, litipendenzæ impedit executionem interim, ibid. n. 50
 Clausula rescripti ad lites (appellatione remota) si respicit totam causam, est communis Actori & Reo, p. 359. n. 16
 Clausula (appellatione remota) apposita in commissione primæ instantiæ, censetur repetita in commissione appellationis, ib. n. 23
 Clausula (appellatione remota) idem operatur, quando virtualiter subintelligitur in secunda commissione, ut puta quando refertur ad aliam, à qua virtutem & potestatem recipit, ibid.
 Clausula appellationis prohibitiva non intelligitur repetita in alia persona, quando diversitas rationis aliud specialiter inducat, quia in una ex partibus tantum favor, aut odium dumtaxat viget, ibid. n. 25
 Clausula quod summarie procedatur, si fuit apposita in commissione primæ instantiæ, & tacite intelligitur repetita in commissionibus aliarum, p. 360. n. 43
 Clausula (si & in quantum) operatur secundum jus, & si cum sit ius certum non remanet admittum, ubi jus id dictat, p. 374. n. 63
 Clausula (appellatione remota) aut (appellatione postposita) tollit effectum suspensivum, p. 375. n. 74
 Clausula (appellatione remota) apposita in Bulla super provisione beneficii, non præcedente causa cognitione parum aut nihil operatur, quia per eam non tollitur aliàs appellatio legitima, sed frivola dumtaxat, ibid. n. 75
 Clausula (appellatione postposita) non operatur, ubi apparet de notorio gravamine, ibid. n. 76
 Clausula (appellatione postposita) semper apponitur in parte executiva literarum, quæ non comprehendit contradicentes de jure, sed tantum de facto, ibidem.
 Clausula apposita in executivis gratiæ nec auget gratiam, nec tollit surreptionem, ibid. n. 77
 Clausula (appellatione postposita) de materia qui late sint videndi, ibid. n. 78
 Clausula (dimittendi primum incompatible intra duos menses, &c.) adjecta in Bulla imperatoris secundi

quomodo intelligenda est, & declaranda, & an ad juris terminos sit reducenda, p. 381. n. 54. remissivè.
 Clausula (dimittendi) an existenti in Curia terminus curat tempore notoriæ captæ possessionis in partibus, ibid. n. 55
 Clausula (dimittendi) virtute quando possit vel non, ob non dimissionem beneficium impetrari, ib. n. 56. remissivè.
 Clausula (appellationibus, &c. minime suffragantibus) ut generalis omnia in Concilio contenta comprehendit, p. 381. n. 58
 Clausula (de præmissis) ad omnia & singula præcedentia refertur de necessitate, p. 381. n. 61
 Clausula (parito iudicato) operatur his casibus dumtaxat, quibus sententia transit in rem iudicatam aut aliàs executionem meretur, p. 394. n. 15
 Clausula (parito iudicato) non operatur quando sententia est nulla, nec aliàs meretur executionem, p. 394. n. 16
 Clausula (parito iudicato) ut effectus impediatur, debet nullitas esse notoria patens ex actis, ibidem, numero 17
 Clausula (parito iudicio) non operatur ubi sententia est notorie injusta, quia non transit in rem iudicatam, ib. n. 18
 Clausula (irritans) qua utuntur Conc. Trid. & motus propr. inducit formam, p. 397. n. 45
 Clausulam (irritans) continens omnia decreta Conc. Trid. ibid. n. 46
 Clausula derogatoriæ in contrarium faciendorum (quibus utitur Bulla Adriani) inducunt potestatem defectus voluntatis in futurum, pagina 118. numero 24
 Clausula derogatoria præcedens operatur defectum voluntatis in dispositionibus sequentibus, ibidem, numero 25
 Ea quæ sunt facti in principibus ignorare præsumuntur, ib. n. 26
 Clausula (irritans) inter alios ejus effectus, tollit præscriptionem, p. 420. n. 62
 Clausula (irritans) tollit consuetudinem, non solum in præteritum, sed etiam in futurum, ibidem, numero 63
 Clausula (irritans) tollit vires sententiæ, & ejus executionem impedit, p. 421. n. 64
 Clausula (irritans) inficit non solum titulum beneficii collati, sed & possessionem, ita ut possessor nullo se possit possessorio remedio juvare, ibid. n. 65
 Clausula (irritans) inficit omnia quæ sequuntur, ita ut nec fomentum, nec juris effectum habeant, ibid. num. 66
 Clausula (irritans) habet inhibitionem in ventre, ibid. num. 87
 Clausula (irritans) continet privativam vim, & advocativam potestatis concessæ, ibid. n. 68
 Clausula (irritans) operatur nullitatem ab initio, ibid. num. 69
 Clausula (irritans) impedit remedium etiam summarissimum possessorium, in quo omnes excluduntur exceptiones, ibid. n. 70
 Clausula (sublata) claudit ora iudicibus aliter iudicandi, & admittit partibus potestatem opponendi contra privilegium dictam clausulam continens, ibid. n. 77
 Clausula (sublata) etiam non opponitur an processus sit nullus ipso jure, ibid. n. 78
 Clausula (sublata) exceptio opposita à parte non est dubium quod sit processus nullus ipso jure, ib. n. 79
 Clausula (sublata) obstat etiam summarissimo possessorio manutentionis, ibid. n. 82
 Clausula (sublata) natura & effectus, ibid. n. 83. remissivè.